

Приказката на бъдъка: че натъкътъ человѣцъ по бѣгъ
трѣба да сѧ сърдимъ, който искатъ съкога похатъръ да
хоратъватъ.

Древосѣчецъ-а и Меркѣрій (Ермій). 4

Единъ Человѣкъ, като сѣкълъ дръвъ при єдна рѣка, отъ
вала си брѣдъ-тъ въ рѣка-тъ. Понеже оубо неизнаѧлъ
да прѣви, сѣднаѧлъ на брѣгъ-а и плакалъ. А Меркѣрій Бѣ
като разомѣлъ причина-тъ на плачъ-а мъ, и пожалилъ
спаснѧлъ-са въ рѣка-тъ, и извадилъ златни брѣдъ, и по-
талъ го далъ е тѣлъ, които бѣлъ изгубилъ: Но понеже Съ
рекълъ: че не била тїа: Пакъ слѣзнаѧлъ, и извадилъ сребренъ
Но понеже Онъ рекълъ: че нити тїа била нѣгова-та. Трѣ-
слѣзнаѧлъ и извадилъ истъ-тъ нѣговъ-тъ. И защото
рекълъ съ радостъ: че тїа била войстинъ изгубена-
Меркѣрій похвалилъ прѣвѣдъ-тъ на нѣго Человѣкъ, и да
вала мъ сички-тѣ. Онъ Отишѣлъ и разскажалъ на прѣ-
ли-тѣ си сичко Онъ, шо мъ сѧ слѣчило. Единъ Отъ ни-
намислилъ да напрѣви и тобъ така. И като Отишѣлъ
рѣка-тъ, и като си отаркалъ самохѣтно брѣдъ-тъ
водъ-тъ сѣднаѧлъ и плакалъ. Извѣлъ сѧ Меркѣрій и не
и като разомѣлъ причинъ-тъ, за които бѣлъ плака-
слѣзнаѧлъ таѫожде, и извадилъ пакъ златни брѣдъ, и
пытали го да ли тѣлъ е изгубилъ. И понеже Онъ сѧ
достъ рекълъ: Ха! войстинъ тѣлъ е: Меркѣрій оумеръ
єдно толико безсрѣмѣтко нѣгово, за това и не само Онъ
златни-тъ оудържалъ, но не мъ далъ нити нѣговъ-тъ.

Тѣлъ Приказка почава: че Бѣгъ болкото помага
прѣвѣдны-тѣ, тобкова сѧ простиши на непрѣвѣдны-тѣ.

Магаре-то и Градинарь-а. 45

Едно Магаре слѣгъвало на единъ Градинарь, и защо
малко бѣлъ илъ, а вѣсма мнѣгъ сѧ трудилъ, помѣлилъ